

Riet Nijhuis - Hannink

Echtgenote van Jan Nijhuis

Herinnering aan Riet

Riet werd in een beschermde omgeving te Raalte geboren. De godvruchtige ouders brachten de zeven kinderen, waarvan Riet de op een na oudste was, op een liefdevolle wijze de normen en waarden bij, zonder dwingend over te komen. Toen Riet de lagere Mariaschool aan de Kerkstraat had afgemaakt, ging ze naar de Huishoudschool waar ze overigens wel gelijk algemeen kennis als taal, geschiedenis en godsdienst leerden.

Pa Hannink stuurde haar, na een in zijn ogen te vrije levensstijl, naar een interne opleiding voor gezinsverzorgster in Gorssel, waar Riet werd klaargestoomd voor een baan in Losser. Het moest zo wezen. Want dáár leerde ze Jan kennen. En dat leidde tot een langdurig en gelukkig gezinsleven.

Ze trouwden in 1957 en vestigden zich in Glanerbrug, de geboorteplaats van Jan. Het huwelijk werd gezegend met een viertal kinderen: Gerard, Evelien, Linda en Marc.

De rolverdeling was duidelijk, Pa de zaak, Ma het gezin, al liet Riet zich tot voldoening van Jan ook in het zakelijke niet onbetuigd. Naast haar drukke gezinsleven begon ze ook een belangrijke plaats in te nemen in de sociale gemeenschap.

Nieuwe vriendschappen kwamen voort uit kaartclubs, lokale ondernemersactiviteiten en vooral haar actieve rol in het welzijnswerk. Ze is niet voor niets pauselijk onderscheiden. Met de komst van Riet kwam er ook iemand binnen: energiek, fier en welbespraakt. Een mooie, goed verzorgde dame.

Na de huwelijken van de kinderen volgde het plezier van de kleinkinderen, waarvan de meesten binnen het zicht van haar opgroeiden. Een ongekende weelde voor Riet, ze genoot er

zichtbaar van maar bleef toch ook vooral zichzelf als actief lid van de maatschappij en het om-schap was een onderdeel van haar actieve leven. Tot aan het einde heeft zij zich ingezet voor anderen.

We nemen met Riet ook afscheid van een tijdperk, een generatie. Juist rond de kerk heeft zij veel energie ingezet om haar geloof te emanciperen. In de woelige tijden die de maatschappij de afgelopen 60 jaren heeft gekenmerkt zou ma als een symbool staan voor veranderingen die hierin zijn bewerkstelligd. Soms met pijn, vaak met vreugde heeft zij zich sterk gemaakt voor de emancipatie van haar kerk en de rol van de vrouw in deze kerk. Maar Riet onderkende ook dat men soms naar het andere uiterste doorsloeg. En daartegen verzette zij zich met hartstocht en toewijding.

De laatste jaren ontstonden er een aantal gezondheidsproblemen. Naast een openhartoperatie, overwon ze ook een zware darmoperatie. De vermoeidheid die later in september opspeelde bleek een voorbode. Na opname in het ziekenhuis, begin oktober, ontstonden er diverse lichamelijke klachten die een grote aanslag vergde op haar conditie. Uiteindelijk stonden deze een gezond herstel in de weg. Riet was langzaam maar zeker al afscheid aan het nemen. Ze berustte in haar lot en is hierin vredig heengegaan.

Wij blijven ons Riet herinneren als een wijze vrouw met een groot bindend vermogen. Zij wist altijd de boel bij elkaar te houden, kleine geschillen te beslechten en er te zijn als iemand zich achtergesteld voelde. Ze was de schakel waar het om draaide.

We zullen haar missen.

Voor uw medeleven en uitingen van nabijheid in deze maellijke dagen zeggen wij u oprecht dank.

De familie